

dosarul nr. 2ra-1284/2018

prima instanță, Judecătoria Ialoveni: M. Juganari
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marușceac Anatolie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Mobiasbancă-
Groupe Societe Generale” SA împotriva lui Marușceac Anatolie cu privire la
exercitarea dreptului de ipotecă, cu evacuarea debitorului din imobilul ipotecat,
împotriva deciziei din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins cererea de apel depusă de Marușceac Anatolie și s-a menținut hotărârea din 29
noiembrie 2016 a Judecătoriei Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La 18 aprilie 2016, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Marușceac Anatolie cu privire la
exercitarea dreptului de ipotecă, cu evacuarea debitorului din imobilul ipotecat.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea nr. 2-1590/07 din 04 iulie 2007 a
Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău s-a dispus transmiterea silită de la debitorul
gajist Marușceac Anatolie în posesiunea creditorului BC „Mobiasbancă-Groupe
Societe Generale” SA, construcțiile cu suprafața totală de 2148 m.p. și lotul de pământ
cu suprafața totală de 2,8510 ha, amplasate în s.XXXXXX, r-nul XXXXXX, ce aparțin cu
drept de proprietate lui Marușceac Anatolie.

La 06 martie 2018, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, a înaintat
spre executare Oficiului de Executare Ialoveni, Titlul Executoriu nr. 2-1590/07 emis
de Judecătoria sect. Centru, mun. Chișinău la 04 iulie 2007.

Astfel, la 14 aprilie 2008, executorul judecătoresc Gojin Veaceslav a întocmit
procesul-verbal de transmitere prin care s-a transmis silit de la debitorul gajist
Marușceac Anatolie în posesia creditorului BC „Mobiasbancă-Groupe Societe
Generale” SA construcția cu suprafața totală de 2148 m.p. cu nr. cadastral XXXXXX și

lotul de pământ cu destinația agricolă cu suprafața totală de 2,8510 ha, cu nr. cadastral XXXXX, amplasate în s.XXXXX, r-nul XXXXX, ce aparțin cu drept de proprietate lui Marușceac Anatolie. În consecință la 16 aprilie 2008, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a înregistrat posesia asupra bunurilor imobile specificate.

A menționat, că deoarece Marușceac Anatolie, împreună cu membrii familiei sale s-au stabilit cu traiul în bunurile imobile nominalizate și respectiv, refuză să le elibereze, este în imposibilitate de a-și realiza drepturile sale în calitate de creditor ipotecar, fapt constat prin procesul-verbal nr. 11 din 25 august 2015.

BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, a mai susținut că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a expediat în adresa lui Marușceac Anatolie notificarea nr. CI /18/01/01-220, prin care a solicitat debitorului ipotecar, eliberarea în mod benevol, în termen de 20 de zile a bunurilor ipotocate, însă acesta nu a întreprins nici o acțiune în scopul soluționării notificării expediate.

A solicitat BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA evacuarea concomitentă din imobilele cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, amplasate în s.XXXXX, r-nul XXXXX și încasarea sumei de 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2016 a Judecătorei Ialoveni acțiunea depusă de BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA împotriva lui Marușceac Anatolie cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă cu evacuarea debitorului din imobilul ipotecat, a fost admisă și s-a dispus a-l evacua concomitent din imobilele cu numerele cadastrale XXXXX și XXXXX, amplasate în s. XXXXX, r-nul XXXXX, pe debitorul Marușceac Anatolie, inclusiv și toate persoanele care locuiesc în aceste imobile și toate bunurile ce le aparțin.

S-a încasat de la Marușceac Anatolie în beneficiul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA cheltuielile de judecată în sumă de 100 de lei, ce constituie taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

La 09 decembrie 2016, Marușceac Anatolie, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală acțiunii.

Prin decizia din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Marușceac Anatolie, reprezentat de avocatul Lazari Constantin și s-a menținut hotărârea din 29 noiembrie 2016 a Judecătorei Ialoveni.

La 15 martie 2018, Marușceac Anatolie, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La 08 noiembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 10 octombrie 2017 (f.d. 145).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Marușceac Anatolie, la 15 martie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din

10 octombrie 2017, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În motivarea cererii, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Concomitent recurentul a menționat că instanța de fond și instanța de apel, nu au apreciat probele anexate la materialele cauzei, pentru a determina circumstanțe care au importanță pentru soluționarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au aplicat eronat analogia legii.

Recurentul a mai susținut că suma rambursată ca credit ipotecar deja a fost achitată, însă clauzele suplimentare la contract despre care nu a fost informat, au cauzat neînțelegerile la care pretinde cu rea credință creditorul ipotecar.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 30 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA prin referința depusă la 04 iulie 2018, a solicitat respingerea cererii de recurs declarate de Marușceac Anatolie ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Marușceac Anatolie în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marușceac Anatolie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Marușceac Anatolie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat